

Tâlharii ultimei generații

9 decembrie 2005

Gili Cârstea

Când căutăm exemple spre a dovedi cât de ușor este să fii mântuit, folosim deseori cazul tâlharului pocăit, răstignit alături de Hristos pe cruce. Suntem mișcați de dragostea Mântuitorului, de iertarea și mila Lui pentru un păcătos ce și-a recunoscut vina chiar în ultimele secunde ale ceasului al doisprezecelea.

Uneori ni se pare însă cam simplistă calea aceasta de a strecura în împărăție oameni care nu dau dovadă de schimbare și al căror caracter nu a fost transformat într-o viață "întreagă." Dacă este sigur să emigrez în împărăția luminii printr-un simplu "vreau și eu acolo," așa cum se pare că a fost cazul cu tâlharul nostru, atunci la ce bun legea, sabatul, sanctuarul, reforma sanitară, lucrarea misionară și nesfârșitele confruntări teologice sau ideologice? De ce să credem și să ne purtăm diferit de frații noștri creștini din alte biserici, dacă o simplă mărturisire că Isus este Mântuitorul lumii ne poate duce pe toți acolo unde sperăm să ajungem?

Dacă citim însă raportul Scripturii cu privire la acel eveniment important, observăm un detaliu marcant, care schimbă complet datele problemei. Să revedem ce spune Luca:

"Unul din tâlharii răstigniți îl batjocorea, și zicea:

- Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși, și mântuiește-ne și pe noi!

Dar celălalt l-a înfruntat, și i-a zis:

- Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă? Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău.

Și i-a zis lui Isus:

- Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!

Isus a răspuns:

- Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai" (Luca 23:39-43).

Ați observat? “Omul acesta n-a făcut nici un rău.” Acest tâlhar declara aici, în fața lumii, că Omul Isus Hristos nu a făcut “nici un rău.” Singur împotriva tuturor, el declara neprihănirea lui Hristos.

Preoții cei mai de seamă susțineau că El este un făcător de rele: “Drept răspuns, ei i-au zis: ‘Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale’” (Ioan 18:30).

Poporul din Ierusalim fusese convins de asemenea acuzații și strigase și el cu toată inima „răstignește-L!” deși Pilat nu dorea să-L condamne.

Ucenicii Lui, cei care ar fi trebuit să știe că El nu este un făcător de rele, se ascundeau prin oraș de frica represiunii, deși locul lor era la piciorul crucii, strigând cât se poate de tare că Hristos este neprihănit, și că ei sunt martori ai nevinovăției Lui.

În acele clipe grele, doar un tâlhar condamnat la moarte a reușit să declare public neprihănirea lui Hristos. Dumnezeu oferea acolo lumii ultima rază de lumină asupra caracterului Său nonviolent, „ca un miel pe care-l duci la tăiere,” și nu s-a găsit decât un tâlhar care să vadă, să aprecieze și să declare frumusețea aceluia caracter.

Omenirea, inclusiv biserica rămășiței, se află astăzi din nou la stânga și la dreapta lui Hristos răstignit, iar subiectul controverselor a rămas același: „Este omul acesta neprihănit?”

„În lume există numai două categorii de oameni, cei care Îl cunosc pe Dumnezeu și cei care nu Îl cunosc. Omul spiritual aparține primei categorii, omul firesc aparține celei de-a doua, iar categoria de care aparținem este determinată de concepția noastră despre caracterul Tatălui și al Fiului” (Review and Herald, 10 feb 1891).

La stânga și la dreapta lui Hristos, cele două categorii de oameni privesc sacrificiul lui Dumnezeu și au reacții contradictorii. Unii au o concepție greșită despre acest caracter, și se întrebă de ce un Dumnezeu atotputernic nu Se salvează pe El Însuși și nu îi salvează și pe ei, încheind mai repede această tragedie sângeroasă. Ceilalți văd în jertfa lui Hristos frumusețea caracterului divin și declară fără teamă că Dumnezeu nu este aspru, neiertător, pretențios, sever sau arbitrar, așa cum îl declară dușmanii Lui. Ei mărturisesc că Dumnezeu nu este un făcător de rele, și că evenimentele istoriei trebuie analizate din nou în lumina care se revarsă de pe Calvar.

Tâlharii ultimei generații, răstigniți alături de Hristos, vor vedea pentru ultima oară caracterul pașnic al Soarelui neprihănit, când se vor dechide cărțile și vor ieși la iveală fapte și evenimente ținute departe de ochii lumii până acum. Suntem interesați în acest proces?

„Bătălia finală din marea controversă este chiar în fața noastră, când Satana, cu toată „puterea și semnele’... va lucra spre a reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, spre a înșela, dacă va fi posibil, chiar pe cei aleși. Dacă a existat vreodată un popor în mai mare nevoie de lumină din cer în permanentă creștere, este poporul pe care, în această vreme de pericole, Dumnezeu l-a chemat să fie depozitarul sfintei Sale legi și să justifice caracterul Său în fața lumii. Cei cărora li s-a încredințat o asemenea misiune sacră trebuie să fie sensibilizați, vitalizați și elevați de adevărurile pe care pretind că le cred” (5T746).